

412. Porok vagyunk, porrá leszünk

Debrecen, 1781.

em *C* *H* *H7* *em* *A* *-7*
em *A7* *D* *D* *G6*

Po - rok va - gyunk, por - rá lé - szünk, E vi - lág - tól bú - csút vé -

D *G6* *F#7* *H* *-7* *em*
F# *hm* *em* *am* *H7* *em*

szünk, Mint az ár - nyék, el - e - nyé - szünk.

em *A7* *D* *D* *G6* *F# hm* *em am* *H7 em*
 2. Itt nincsen semmi állandó, Minden változó, múlandó, Rövid életű, s halandó.

em *A7* *D* *D* *G6* *F# hm* *em am* *H7 em*
 3. Emberek, tapasztaljátok: Egyaránt tartozik rátok A paradicsomi á - tok.

em *A7* *D* *D* *G6* *F# hm* *em am* *H7 em*
 4. Annyi nyugvó helyet adnak Neked is, mint portársadnak, Ha szemeid elszunnyadnak.

em *A7* *D* *D* *G6* *F# hm* *em am* *H7 em*
 5. A holtak csendes kertjében Melletted alszik békében, Kit gyűlöltél életé - ben.

em *A7* *D* *D* *G6* *F# hm* *em am* *H7 em*
 6. Lelkem, ne bízz embereken, A földi fejedelmekben: Nincsen segítség ezekben.

em *A7* *D* *D* *G6* *F# hm* *em am* *H7 em*
 7. El kell múlni a porrésznek; Ha kimegy lelkünk, enyésznek: Szándékink mind semmik lesznek.

em *A7* *D* *D* *G6* *F# hm* *em am* *H7 em*
 8. Így hát múlandó mindenem, Amivel bírok, csak te nem, Mert örökké élsz, Istenem.

em *A7* *D* *D* *G6* *F# hm* *em am* *H7 em*
 9. Te vagy lelkem bizodalma, Szívem örök nyugodalma, Hitemnek boldog jutalma.

412. Porok vagyunk, porrá leszünk

em A7 D D G6 F# hm em am H7 em
10. Ha ostromol a test és vér, Szegény lelkem csak hozzád tér, Uram, kegyelmet tőled kér.

em A7 D D G6 F# hm em am H7 em
11. Ha reám kereszt tétetett, Ha megúnom az életet: Vigasztalsz, örök szere - tet.

em A7 D D G6 F# hm em am H7 em
12. Ha sajtolgat a szegénység: Hozzád vezet a reménység, Édes Atya, nagy Istenség.

em A7 D D G6 F# hm em am H7 em
13. Ha rettent halálfélelem: Édes Jézus, te légy velem; Megtartó kezéd öle - lem.

em A7 D D G6 F# hm em am H7 em
14. Erősítsd gyenge hitemet, Halálos küzdéseimet, Segítsd, idvezítsd lelkemet.

em A7 D D G6 F# hm em am H7 em
15. Nyugodt lesz így porba szállnom, Végső szómmal ezt kiáltom: Jövel, Úr Jézus, Megváltóm!

Pápai Halottaskönyv, 1841.

